

וַיֹּאמֶר קֹל דָמִי אֲחִיךְ צֹעֲקִים אֲלֵי, מֵאִ דָמִי, דָם
מַבָּעִי לֵיה, אֲלֵא מֵאִ דָמִי דְזַן כְּחַשְׁבָן דָמְיִי,
וְדָא אִיהוּ (שם טו יד) דָן אָנְכִי וְאַחֲרִיכִי כֵן יֵצָאוּ בְּרֻכּוֹשׁ גָדוֹל.
וְעוֹד מֵאִ קֹל דָמִי, קֹל דָם מַבָּעִי לֵיה, אֲלֵא תְּرַגֵּם
אָנְקָלוֹס, קָל וּרְעִין דְעַתִּידִין לְמִפְּקָדָה מִן אֲחֻזָה, אִינּוֹן
שְׁתִין רְבוֹא דְעַתִּידִין לְמִפְּקָדָה בְּהַהְוָא דְאַתָּמָר בִּיה
בְשָׁגָם זֶה הַבָּל, כִּלְהֹו צְיוּחִין מִן אָרְעָא, הַכָּא רַמְיוֹן עַפְוָי
הַדִּין וְעַוּוֹת (דף קיד ע"ב) הַדִּין וְחַמֵּס וְשָׂוד וְשָׁבָר דְעַתִּידִין
בְּנוֹי דָקִין לְמַעְבָּד לְבָנָוי דָקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וְדָא אִיהוּ
קֹל דָמִי אֲחִיךְ, אֲחִיךְ אַתְקָרִי מְסֻטָּרָא דְאַפְוָן דְאַתָּמָר
בְּהֹן (שמות לב כז) הַרְגָּgo אִישׁ אֲתַ אֲחִיו.

(נ"א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קְנָעָן אֵי הַבָּל אֲחִיךְ, אָמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן וּבָנָי לֹא
הַוָּה יְדַע קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא אֵי הַבָּל דְהֹהֵה שָׁאיל אֵי הַבָּל
אֲחִיךְ, וּבָנָי אִיהוּ לֹא הַוָּה יְדַע דָקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לִיתְ מֶלֶה דִיתְכָּפִי
מְנִיחָה אָפִילוּ מַחְשָׁבָה דְלָבָא בֶל שְׁבָן מֶלֶה דְעַלְמָא, דָאָמָר לֹא יְדַעַתִּי
הַשׁׁוּמָר אֲחִי אָנְכִי, אֲלֵא וּוֹי לֹוֹן לְטַפְשֵׁין אֲטִימָין דְלָבָא וְעַיְינָין לֹוֹן וְלֹא
מְסֻתְּבָלִין אֲלֵא בְּתַבּוֹן לְמִיבֵּל מְנִיחָה בְּבָעֵירָן, דְחַכְּמִינוּ הַיְדָעִין בְּחַחְתָּה
דָאוּרִיתָא דָאַיִ הַשְׁנִים וְעַשְׁרִים אַתְוֹן כְּחַשְׁבָן חַטְ"ה, אֲלֵין יְרָקִין
תְּבִנָה מְדָאוּרִיתָא וְאַכְלִין חַטָּה דָאוּרִיתָא מְלָגָן, תַו אֲחֻזָה לְכֹזֵן רִיזָן
טְמִירִין בְּהָאֵי קָרָא בְּזִמְנָא דְקַטֵּל קְיָון לְהַבָּל, סְלִיק אַיִ מִן אַדְנָנִי
וְאַשְׁתָּאֵר דְזַן, אֵי אִיהוּ אָנְכִי אִימָא עַלְאָה, יְיָ יְהוָה דְיוֹדָעִין אָבָא,
דְסְלִיקוּ לְמַתְבָּעָ דִינָא עַל בְּנֵיהֶוּ דָאַיִהוּ הַבָּל וּבְגִין דָא אָמָר קָדוֹשָׁא

בריך היה כי הֶבֶל אֲחֵיךְ.

בזה הוא ומנא אמר איהו לא ידעתי השומר אחי אنبي, חמא קודשא בריך הוא דלא ארכביר יי', אלא א' דאייהו אنبي, אמר לייה قول דמי אחיך צועקים אלוי, דם אחיך מבעי ליה, מאוי דמי, אלא דא דם יי', ועוד דמי אייהו ד"ז בחושבן דاشתא רמן אדניי, ובלא קשות, דתלת שמחן בלילון בההוא שמא, אבא ואימה וברתא, ראנון יהוה אהיה אדניי, בגין דהבל היה דיוינא ראדם דלעליא דאייהו עמודא דאמצעיתא ואיהו קול דאטמר ביה קול דמי אחיך, ואית רוז אחרא, קול דמי, קול דם מבעי ליה, אלא תרגם אנקלום קל דם ורעים דעתידין למיפק מן אחיה, ואנון שתין רבוא.

בזה הוא ומנא דחמא דחויבא דא באתר עלאה הויה תליא, הרהר בתויבתא ואמר גודל עוני מגשוא, הון גרשט אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר ויהיתי נע ונדר באָרֶץ כו', הכא אטרמי גלגולא דרישיעיא דאטמר בהזון ובכון ראיתי רשיעים קבורים ובאו כו', ודא אייהו הון גרשט אותי היום דא גלגולא קרדמאה, ויהيتها נע דא גלגולא תניניא, ונדר דא גלגולא תליהה, דא אייהו רוז על שלשה פשעי ישראל, אם טוב בתויבתא בثلاثת גלגולין שפיר, ואם לא, כתיב ביה ועל ארבעה לא אשיבנו, לא אבדר ליה בגופא אחרא, אלא יד ליד לא ינקה רע והבי אוויל נע ונדר עד שתין רבוא, ולכל חד בפומ חיליה, דההוא דקטייל הבי גטיל קודשא בריך הוא נוקמא מגניה. ע"כ בספר אחר (בדף מ"א ת"ח תריין אתו עד ותחלתי לפסילים שידייכ באן).

אמר רבי אלעזר אם כן אשתחodu דכל עאקו דא יהא בגלוותא בתראתך, אםאי אטמר (בראשית ד ב) קגיתי

איש את יהו"ה, א' תימא בגין קני דנפיק מגיה זרע
 מעלייא, בתר דיתכנייש איהו יתערון בנוי דין לחרבא
 עלמא, ומפנייהו קול דמי אחיך צועקים, הדא הוא
 דכתיב (תהלים יג ו) משוד עגבים מאנקת אביעונים כו'.
 אמר ליה רבי שמעון, ברι, קין מסתרא דאלגנא דטוב
 ורע היה, ואתפסותא דטוב היה בגלגולא עד
 קני חותן משה, מטהון ואילך אתפסותא דרע, ובгин
 דאחינ' ליה קודשא בריך הוא מה דעתידין למעבד בנוי
 לישראל בכל דרא ודרא, אבל אחינו ליה, אמר גדול
 עוגי מבושא, ומנא לנו דאחינ' ליה גלגולא דיליה בכל
 דרא ודרא, הדא הוא דכתיב (בראשית ד יד) הַנִּגְרְשֶׁת אֹתֵה
 הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּמִפְּנֵיךְ אָסְתָּר וְהִיִּתְּ בָּעַ וְנֵד
 בָּאָרֶץ, בָּעַ וְנֵד וְדָא, הַכֹּא רְמִיז גָּלְגֻּלָּא דִילְיָה וּבְנוּי,
 הדא הוא דכתיב (קהלת ח י) וּבְכָן רָאִיתִ רְשָׁעִים קְבוּרִים
 וּבָאוּ, וְהָא אַיְקִימְנָא לוֹן (דברים ז י) וּמְשִׁלְמָם לְשָׁגָאָיו וכו',
 הַנִּגְרְשֶׁת אֹתֵה דָא גָּלְגֻּלָּא קְדֻמָּה, הַיּוֹם בְּהַחֲווֹא
 דאתמר ביה (תהלים צה ז) הַיּוֹם אָמַ בְּקוּלוֹ תְּשִׁמְעוֹ, וְהִיִּתְּ
 בָּעַ וְנֵד תְּרִין גָּלְגֻּלִין אַחֲרֵנִין, אָסְתָּר הַכֹּא רְמִיז (דברים לב
 ס) וַיֹּאמֶר אָסְתִּירָה פָּנֵי מֵהֶם כו', (איוב לג בט) וְהָן כָּל אֱלֹה
 יִפְעַל אַל פָּעָמִים שֶׁלֶש עַם גָּבָר, וְעַלְיָהוּ אָתָּמֶר (עמוס ב
 ט) עַל שֶׁלֶשׁ פְּשָׁעִי יִשְׂרָאֵל, וְעַל אַרְבָּעָה לֹא אָשִׁיבָנוּ,

دلָא אֲהַדֵּר לוֹן בְּגֹפָא רְבִיעָה, וְלֹא בְּפּוֹרְקָנָא רְבִיעָה, אֲלֹא אֲתָמָר בְּיִשְׂרָאֵל (דברים לב יב) יְהוָה בְּדָד יְבָחֵנוּ וְאֵין עָמוֹ אֶל גְּכָר, בְּגַין דָא אוֹקְמוֹת מְאֵרִי מַתְבִּיתֵין אֵין מַקְבְּלִים גָּרִים לִימֹות הַמְּשִׁיחַ.

וְעוֹד (דף קטו ע"א) אֵי הַבָּל אֲחֵיה, תֵּא חֹזֵי תְּרֵין אֲתוֹן אֱלֵין שְׁמַעַנָּא דְלָא תָר עַלְאָה הַוּ סְלָקִין, אֲיִ, אֲ אַמְוֹן מוֹפָלָא וּמְכוֹסָה, יִ' מְחַשָּׁבָה, דְבָהָי אֲתָר חָאָבוֹ אָדָם וְהַבָּל, וְאֲתָמָר דְאַיְנוֹן אֲ פְּתָר עַלְיוֹן, יִ' מְחַשָּׁבָה, לְעַילָּא לְעַילָּא אַסְטָלָק הָאֵי חֹזֶה, אָמָר לֵיהֶ רְבִי אַלְעֹזֶר, אָבָא, וְהָא כִּמֵּה מְחַשְׁבּוֹת אַיְנוֹן, שְׁכִינָתָא אֲתָקָרִי מְחַשָּׁבָה, וְאֵיהִי יִ' מְן אַדְנָיִ, וְחַכְמָה מְחַשָּׁבָה, וּכְתָר דְאֵיהִי אֲ מְן אַדְנָיִ מְחַשָּׁבָה, וּכְמָה מְחַשְׁבִּין אַיְנוֹן דָא לְעַילָּא מְן דָא, וְדָא עַל גְּבָדָא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב (קהלת ה, ז) כִּי גְּבָה מַעַל גְּבָה שְׁמֵר וְגַבְהִים עַלְיָהֶם, וּלְעַילָּא מְפַלְּחוּ מְחַשָּׁבָה סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עַלְאָה עַל פֶּל עַלְאַין, דְלִית מְחַשָּׁבָה אַחֲרָא לְעַילָּא מְפִיה, וּכְמָה מְחַשְׁבִּין אַיְנוֹן לְבּוֹשִׁין דָא לְדָא, וְאֵיהִו אַשְׁתָּמֹדָע דָלָא חָאָב אֲלָא בְּמְחַשָּׁבָה דְאֵיהִי לְבּוֹשָׁא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב (בראשית ג, י) וְאֵירָא כִּי עִירּוּם אָנְכִי וְאָחָבָא, אֲתָמָר בְּאָדָם וְאָחָבָא וְאֲתָמָר בְּמָשָׁה (שםoth ג, י) וַיַּסֵּתֶר מָשָׁה פָּנָיו.

אָמָר רְבִי שְׁמַעַן, בָּרִי, בּוֹדָאי בְּכָלָא חָאָב אָדָם,

במחשבה דאייה לבודשא, ובמחשبة דאייה מלגאו, ובגין דא אמר למשה בזמנא דאמר (שמות לג יח) הראני נא את כבדך, אמר, כי לא יראה האדם וחיה, אדם זכה שיראנו, וחיה לעולם, ובגין דא אמר לייה לא (שמות לג ב) תוכל לראות את פנוי, ולאו אינון פנים הכא אלא פנים דלא בראין, באתר דاشתמודע עלת העלות, ובאתר דאתגלייא, וחובא אדם גרים דלא יכול משה לאסתכלא ביתה, כל שכנו אחרא, ועלת העלות אסתלק ממחשبة דחאב בה אדם, ובגין דא עין לא תשורה, ומחשبة לא תכילהו, לא יכול לאשגא לייה, דאייה חי הhayים, ובאתר דאייה שרייא לית מיתה תמן, ומחשبة דאסטלק מגיה, בודאי איה חכמה לבודשא לחכמה סתימאה, בודאי בה חאב אדם, ובגין דא אפטמר ביתה (בראשית ג י) ואירא כי עירום אנכי ואחבא.

אמר רבי אלעזר, זה מהכא משמע דלא חאב במחשبة עלאה אלא בההייא דאייה לבודשא מינה, ואשתאר אייה (דף קטו ע"ב) בההייא דאייה מלגאו, במוחא בלא קרקעטא, ובגין דא ואירא, דאונדיעז מההייא דלגו מן מחשبة סתימה דאייה עלת העלות, אמר לייה רבי שמעון, ברוי, במחשبة דאייה מוחא אוּף הבי חב דזרעא מתמן נפיק, דאייה נביעו דאלנא דחיי

דאיהו א/or קדמון ו/or צח ו/or מצוחצח, תלת טפין
 דאתרמייזו ב' עלה, קוֹצָא דְלַעֲילָא וּקוֹצָא דְלַתְתָּא
 וגי' באמצעיתא, וערב תפן חשך דאפסיק ב'ין עלת
 העלות למוחא סתימא, ובגין דא (שםות לג' ב') כי לא יראני
 האדם וח' עד זה הוא חשך את עבר מתמן, ודה איהו
 רוזא (ישעה נת' ב') כי אם עונותיכם היה מבדילים בינייכם
 ובין אלהיכם, ובגין זה הוא חשך, לית מהשבה יכילה
 לאשגדא תפן, כל שכן עין, עד דאת עבר מתמן זה הוא
 חשך, וכגונא דיליה לחתטא אית עננא חשוכא דאתמר
 ב'ה (אייכה ג' מד) ספתח בענו לך כו'.

אוזען רבי אלעזר וכלהו חביריא ואוזען סבין
 מארי דמתיבתא, אמר רבי אלעזר עד פען
 לא ידענא דחוובא דאדם הכי הוה עלה, דמתא לאותר
 עלה דכל עליין, אמר, אבא, הבלי רשו למשאל אף
 על גב דלא אתיהיב רשו לכל בר נש למשאל כל שכן
 למנדע, אמר ליה אימא ברוי דהא רענו אשטפה
 ורשota אתיהיב לגלאה כל מה דיכילנא למנדע,
 אמר ליה, אבא, אשטמווע בגין זה הוא חשך דאפסיק
 ב'ין עלת העלות מהשבה סתימא, דעלת על כל
 העלות לא אשטפה בשום מהשבה סתימא כל שכן
 גלייא, ולאו בשום אור גינוי וטמיר וקדמון וצח

ומצוחצת, אמר ונדי כי הואadam אלין בהורין ומחייבין הוו מגייה לא תה יכול חשך לאפרשה, אבל עלת על כל העלות איהו על כל נהורין גניין וסתימין כבנשתא בגופא, ואור קדמוני אף על גב דאייהו סתים וגביינו ואיהו קדמוני לכל ספרין ולכל אתוון ובקודי וטעמי, כי איהו לגבוי עלת על כל העלות, בגופא לגבוי נשחתא, דבעלה העלות לית ביה גוון ולא צורה ולא דיווקנא ולא שותפו, ובatter דעין לא שליט מאן יכיל למעבד דמיון.

בתר הדרה רשותה אדם למתטא, הדרא לבושא לגבוי מוחא דאייהו אבא קראפתא דתפלין, ואתחבר מוחא דאייהי חכמה באימה, מיד (בראשית ג' כא) ויעש יהו"ה אלהיהם לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, ואיבנו תפלין דאינון מעור, בההוא זמנה קמת רשותה דאייהי אימה קראפתא דתפלין עם אדם לאגנא עלייה ולכסיא עלייה דתוה ערום, בגונא דאייהו כסוי על מוחא עלאה, וברוי, כל מאן דאנח תפליין פאלו כסוי על מוחא עלאה, ובגין דא שכינתא עלאה לא זהה מביה, ורזה דמלחה (תהלים קל ז) אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד, מי יעמוד ונדי דאייהי אימה עלאה רשותה היא קמת באדם עלאה, ושכינתא דאייהי תפלה של יד באדם מתאה,

שכינָתָא עלְאָה נְחַתָּ עַמְּ אָדָם, וְשִׁכְינָתָא תִתְאָה עַמְּ הַבָּל, וְעַמְּ כָּל (ר' מאיר) מֵאָרֵי דְּדָכִיו דְּקָא אֲתִיָּן מִפְּנֵיָהוּ,
וּבְגִין דָא (רות א יט) **וְתִלְכָנָה שְׂתִיָּהוּ.**

מיד דחאבו ישראל בעובדא דעגלא מה כתיב (ישעה ג
ב) ובפשעיכם שלחה אמרם דאתמר בה (משליב ג) כי
אם לביינה תקרא, אשתלהת (נ"א ואסתלקת) מביהו ותרם
מעל הארץ, שלא נחתת עליוו אלא (דף קטו ע"א) בשבות
וימין טבין, ואשתארת שכינָתָא תִתְאָה ייחידה למתא,
ושכינָתָא עלאה ייחידה לעילא, והא אוקמה איבכה
ישבה בדד, דבקדמיתא לא הוות שכינָתָא עלאה זהה
מביהו כגונא דשכינָתָא תִתְאָה, זפאיין אינון מאיר
דתויבתא דנחתתי לה עליוו בכל יומא ושבטה ורגעה
ולא זוית מביהו בכל אחר, ועליהו אתמר (שם ו כב)
בהתהלך תנחה אותה כו' ולא אית לה עליוו יומא
ידייע כגונא דאתרבין שלא נחתת עליוו אלא בשבות
וימין טבין, אבל מאירתויבתא לא זוית מביהו לעלם.
ובגין דא בר, איי הבל אחיך, אי יכולין למימר אי'
י' מן אהיה אםא עלאה, ואשתארו ה' ה',
ואתמר עליוו ותלכנה שטיהו, הכא חאב הבל אדם,
חוב בי' זמן יהוה ואסתלק י' זאת עביד ו' י', אמר רב
אלעזר והא י' ז, אינון, י' לעילא ו' למתא, מאוי ו' י',

אמר בריה כי איהו ודי, דחויה דא איהו לעילא באת א דאסטלקמת במחשבה דאייה י' עלאה דתמן עלת העלות, ואשתאר ו' י' כגונגה דא א, ועל י' עלאה אמר (תהילים צא יד) כי ידעשמי, שם י', יקראניבי ואענגן, זכה איהו מאן דנחה ליה במחשבתיה לאטריה, דהאי מחשבה עלה אמר (ויקרא ז לז) זאת התורה לעולה למנחה ולהחטא ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים.

ואמאי אמר באת י' כי ידעשמי, אלא, כמה דלית באת י' שותפו דאת אחרא, וכי לית ביה שותפו דאייה אחד ואין שני לו, אחד בלבד חשבן, הוاء ברא כלל ולית בורא עלייה, וכי אית דיכיל למבריא אפיקו יתוש זעיר אלא הוاء, אלא, מים אית לוון חילא למבריא אילגין ועשבין, ואינון אטריאו, אבל בורא עלמיין ברא ולית עלייה מאן דברא ליה ולהכימא ברמיזא דבאתר דא לית לגלאה יתר.

אמר רבי אלעזר מהכא משמע דאית בורא בשותפו דאתוון, כגון ב' מן בראשית דאייה אימא, ר' מן ראשית דאייה חכמה, ו' מן בורא דאייה עמודא דאמצעיתא, א' מן בראשית דאייה בתר, שיית, שית ספרין, הא כל蒿 עשר, אם חסר חד לא אשתלים

בריאה, אבל עלת על כל העלות איה בראש כלא ולא שותפו כלל.

אמר רבי אלעזר וכי היא שמענה, דבר עשר ספירן לא אמר תמן אלא אצילות ולא בריאה, אמר רבי שמעון ומאן אמר דאית בהון בריאה אלא כלחו עשר בשותפו דא עם דא עבדין בריאה בעלמא, ואני אימא דאם היה חסר חד מן מבינה לא אשתלים היה בריאה, אבל עלת על כל העלות איה בורא ולא שותפו אחרא דאייה חד שלא שותפה כלל לא לעילא ולא לחתא ולא באמצעיתא ולא מכל טרא כלל, אמר ודיי בעז אתגלייה מה שלא אמר לגלאה אפילו מלבא לפום מא, ורזה דא צרייך לאתפסיא מכל בר נש, דלאו כל מוחא יכול למסבל הא, אלא אלין דידעין ברזין, אלין דחכמתא דלהון סליק על כל גבאייא וחכמייא.

אמר רבי אלעזר אבא, היא אתגלייה א' ברזא עלאה כד אסתלק עלת העלות באית י' ואשתאר וי' אלא מי או, אמר ליה (א' עלאה) (נ"א אית א') לעילא מן א', דאית א' מאתוון רברבן, ואית א' מאתוון זוטרן, ואית א' מאתוון בינויים, (נ"א זה שיריך לדף פ"ג ע"א ועוד נעשה אדם) איןנו אדם בדבריא אה אדם דיצירה אדם דעשיה, ועליהו אמר (קהלת ח ז) כי גבוה מעלה גבוה שומר, ואית תלת

עַלְאֵין עַלְיָהו בָּאָרֶח אֲצִילוֹת, וְעַלְיָהּ אַתְמָר וְגַבְהִים עַלְיָהּ.

ואיבון דבריאה אינון לבושין לאינון דאצילותות, והאי איהו אור לבוש עליון, ואיבון עשר מטלבשין בעשר, ואליין דאצילותות אמרו לאיבון דבריאה דמטלבשין בהון, (בראשית א כו) בעשה אדם בצלמנו כדמותינו, כל ספירה יהיב ביה חולקיה מגאו ומלהבר, ואם חסר חד מעשר ספירין שלא תהוה יהיב ביה חולקיה לא תהוה אשתלים בניינאadam, ובזמנא דחbare adam כל ספירה וספירה נטיל חולקיה מגיה ואשתאר אין, ורזה דמלה (קהלת ג יט) ומותר האדם מן הבהמה אין, ובгин דאמרו מארי מתניתין (תהלים מט יג) ואדם ביקר בל יליין נמשל כבהתנות בדמן, אדם דתוה לן ביקר דלעילא ולא נטיר ליה, נמשל כבהתנות דמות דיליה, לאיבון חיות הקדש, אבל עלת העלות פד בראש ליה כמה דעת אמר (נ"א הרא הוא דכתיב) (בראשית א כו) **וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בָּצָלָמוֹ, אֲיוֹ הַנְּטִיל כֹּלֶא מִגְנִיה, וַיַּהַבֵּב בֵּית בָּלָא שׂוֹתָפוֹ** דאחרא, דאבא ואימא עבדו ליה בציורייהו (דף קטן ע"ב) בתarin ציוריין, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ד) **וַיִּצְאֶר יְהוָה אֱלֹהִים וַיִּצְאֶר בְּתָרֵין צַיּוֹרִין, צַיּוֹרָא דָבָא דָאִיהוּ יְהוָה, וַצִּירָא דָאֱלֹהִים דָאִיהֵי אִימָא, וְדָא אֲיוֹהוּ וַיִּצְאֶר**

יהו"ה אלהי"ם, ולבתר עבד ליה מאנא הדא הוא דכתיב (שם) עפר מן האדמה, מן האדמה לא כתיב, אלא עפר מן האדמה, ודא שכינתא תפאה דאטמר בה (איוב לד טו) ואדם על עפר ישוב דאייה גלגולא דיליה.

אמר רבי אלעזר, אבא, בתור דרעוא אשטפה צרייך למפתח מלין באתגלייא, Mai אדם דברא עלת העלות בדיקניתה, דהא כתיב דלית ביה דמות, אמר ליה, ברוי, הכא לא אמר בצלמו, דאית ביה דיקניתא, אלא בצלמו רוץ להזכיר בגונא דאייה רואה ואינו נראה, דיהא איה הבי, ובגונא דלית ביה דיקניתא, דיהא איה הבי, ובגונא דאית קדמון עליה דיהא איה הבי, ובגונא דאייה עלת העלות חד בלא שותפו ובלא חשבן, דיהא איה הבי, פלא בגונא דיליה.

ואית אדם דבריאה ויצירה ועשיה בגונא אחרא בלבושין וגופא (דלבך) (נ"א בלבד), דבאיילת האטמר דלית ביה דבריאה ויצירה ועשיה כלל, אית דבריאה דברא הוא למתא בדיקניתה, אבל לאו דאטברי איהו.

וთא חזי אף על גב דאטמר בספירן בריאה, בלבושא מלבר איהו, ולאו איהו מלגאו, ובגין דא כתיב (בראשית א כז) ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו הכא רזא

אחרא בגופא, אית ספירן דבריאה ואית ספירן דאצלות, ובגין דא ויברא אלהים את האדם, דא עמודא דאמצעיתא דאטמר ביה (ישעה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, בצלמו שכינתא תתאה, בצלם אלהים שכינתאعلاה, וייצר יהוה אלהים את האדם דא צדיק היعلمין, יצרו ביצירהعلاה וביצירה תתאה, דאיונן יי'מן א, ו'מן וייצר איהו ו' דאמצעיתא, דאייהו בתרעין יודין באת א, ותרעין יודין עלייהו אטמר (משל יד א) חכמאות נשים בנתה ביתה ואינון חכמה קדומה וחכמה תתאה.

ואדם מסטרא דאות ברית י' אתיlid מהול, הדא הוא דכתיב (שמות ב ב) ותרא אותו כי טוב הוא, (ישעה ג א) אמרו צדיק כי טוב, דתמן לאו קליפה דערלה כלל, והא דאטמר אדם הראשון מושך בערלתו הוה, דא אדם דעשיה, ומאי ניהו דא קליפה דאטלבשא ביה (נ"א דאטלבשת בה) לשلتאה על כלל, הדא הוא דכתיב (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משללה, ובגין דא אטמר בה (בראשית א כו) בעשה אדם בצלמנו בדמותנו לאטלבשא בכל דיווקניין וקליפין.

ועוד אטמר בה בשכינתא תתאה, בעשה אדם בצלמנו כדמותנו, דתהא כלילא מבל ספירן, הכל עשר

ספִּירָה יְהִיבָּו בָּה כֵּל חֻדְקִיה, וּמַאי חֻולְקִיה, אֲלֹא כֵּל ספִּירָה יְהִיבָּה עַשְׂור דִּילִיה, דְּכָל ספִּירָה סְלִיק לְעֶשֶׂרֶת, וַיְהִיבָו לֵיה כֵּל חֻד וְחֻד עַשְׂור דִּילִיה אַשְׁתָּאוֹרָו אַינְנוֹן תִּשְׁעָה תִּשְׁעָה, וּכְל חֻד וְחֻד אַשְׁתָּלִים בָּה לְעֶשֶׂרֶת, וּבְגִין דָא מַעֲשָׂרִין חֻד מַעֲשָׂרָה, וּבְגִין דָאִיה בְּלִילָא מַכְלָהו אַתְּמָר בָּה (ירמיה ב ב) אַהֲבָת פְּלוּלָותִיךְ, בְּלִילָא מַכְלָא, וּלְבַתֵּר דָאַתְּפָלִילָת מַעֲלָאִין אַתְּמָר בָּה (בראשית א ב) וַיַּרְדוּ בְּדִಗְתָּה הַיּוֹם וּבְעוֹף הַשְּׁמִים וּבְבָהָמָה וּבְכָל הָאָרֶץ, אַתְּפָלִילָת בְּתַתְּאַיִן, וְאַפְּיָלוּ בְּכָל קְלִיפִין דְּסְטָרָא אַחֲרָא אַתְּלָבָשָׁת, לְקַיְמָא בָּה וּמְלֻכּוֹתָו בְּכָל מַשָּׁלה, וּבְכָל מַה דָאַתְּלָבָשָׁת אַתְּפָלִילָת (נ"א אַתְּקָרִיאת) בְּשָׁמִיה, הָא הַכָּא

אדם דעשותה וייצירה.

אָדָם דָּבָרִיאָה אַוְקָמוֹהוּ עַל תִּפְאָרָת, מַאי בְּצָלָמוֹ, בְּצָלָם, תְּרִין דִּיוֹקְבִּין דִּילִיה לְעִילָא, אֲלֹא (ס"א אלין) אַינְנוֹן וְאַיְזָו תְּרִין וּוּיְזָן, אַינְנוֹן תְּרִין דִּיוֹקְבִּין דָא דָאִיהוּ אָדָם דָאַמְצָעִיתָא, דְשִׁבְיָנָתָא עַלְאָה אִיהִי דָמוֹת אָדָם עַלְאָה דָאִיהוּ חַכְמָה עַלְאָה, וְשִׁבְיָנָתָא פְתָאָה דָמוֹת אָדָם דָאִיהוּ עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא.

וְעוֹד, עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא בְּדִיוֹקָנָא דְכַתְרָה וְדָא אָדָם הַבָּרִיאָה, וְאָדָם דִּיצְיָרָה צְדִיק בְּדִיוֹקָנָא דְחַכְמָה, וּבְגִין דָא (מלכים א ה כו) וַיְהִי נָתַן חַכְמָה לְשַׁלְמָה דָאִיהוּ

צדיק ברית שלום שלם ה', ושביגתא תהאה אדם דעשיה דמות דשביגתא עללה וככלא קשות, (שביגתא ודי אטכליית בכלא), ובגין דא זמגין אתקריאת גשר, זמגין חיה. (דף קי"ז ע"א) זמגין יונגה, זמגין צפור, בכל מה דשליטה אתקריאת בשמייה, ובעשבין אתקריאת שושבה, עץ פרי עוזה פרי, וכד שלטה על ארעה אתקריאת ארי, וכד שלטה על ימָא אתקריאת ים על שמייה, וכד שלטה על טורין אתקריאת סלע, לית בריה בעלמא דשליטה עליליה דלא אתקריאת בשמייה, אבל עם כל דא דשלטה על פלא, עבידת אפרשותא בין דרגין דaignון מוחא ואיבא, קליפין דסטרה אחרא דaignון בקליפין דאגוזא דמכסין על מוחא, ורזה דמלחה (בראשית א' ד') ויבדל אלהים בין הארץ ובין החשך, ווי ליה למן דמערב קליפין דסטרה אחרא עם דרגין דסטרה דרכיו.

(באן חסר) אמר המניה עוד מצאתי בס"א זה הלשון)

והאדם ידע את חוה אשתו וכו' (שם ד' א'), וכי לא אשתחמוץ בה עד היה זמנה, אלא מיומא דאתחרב בי מקדשא קודשא בריך הוא לא אתיחד בשביבתיה ביוםין דחול, ולא הו ישראל אשתחמוץ תוקפיה ביוםין דחול, בגין דממשלה דעבד ושפהה

behon, בתר דיתעברין מעלה מא מיד וידע אדם עוד את אשתו ובה היא זמגא (ישעה יא ט) כי מלאה הארץ דעתה את יהו"ה, וביה היא זמגא אתקים קרא (ירמיה לא לו) כי כלם ידעו אותו למקטנם ועד גдолם, (ובריה יד ט) וביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד.

דבר אחר והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, ידע ודאי פגון (אסתר ד א) ומרדי כי ידע, אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש, בזמנא דאולדת לקין ידע את כל אשר בעשה ההוא זוהמא, ועד ההוא אחר דמטי ואתפסת ההוא זוהמא בכל דרין, ותלת גלגולין, עלייהו אמר (איוב לג בט) הן כל אלה יפעל אי"ל פעמים שלש עם גבר, בתר דיתגבר ביציריה דלא עביד חטאה, והאי ידיעה דקין אהיו דאתגלי ליה עד ההוא אחר דאתפסת, דעליה אמר (ישעה יד בט) כי משרש בחש יצא צפע, בגין דאייהו משרש בחש דאטיל זוהמא בחזה, מלאך מוות דגרים מיתה לאדם ולכל דרין דיליה, הabi, האי דרכיה לקטלא, בגין דא קטיל להבל.

והאי זוהמא דאתנטיל מפיה אהיה לילית אםא דערב רב, עליה אמר (משליה ה) רגליה יורדות מוות וכו', דאייה סם מוות דאל אחר דאייה סמא"ל, ואיה איבא דיליה, גם לרבות אל אחר, בחש בגיןה אמר (בראשית ג

וְתַקְהֵ מִפְרִיו וְתַאֲכֵל, הֲכָא רֹזֵא דְחִוָה וְתַתֵּן גֶם לְאִישָה
עִמָה וַיַּאֲכֵל גֶם לְרַבּוֹת, וְלִבְתֵר חֹזֵא לֵיה דְאַתְחָרֶת בְמָה
דָאַת אָמֵר (שם ד יג) גָדוֹל עֻגְנִי מְבָשָׂא, וּבְגִינֵן דָא (שם ב)
קְגִינִיתִי אִיש אֶת יְהוָה, הֲכָא רַמְיוֹן קְגִינִי חָותֵן מְשָׁה,
דָעַתִיד לְאַהֲדָרָא בְתִשׁוֹבָה וְלִקְבְּלָא אֶת בְּרִית, הָדָא הוּא
דָכְתִיב (שם טו) וַיִּשְׂם יְהוָה לְקִינֵן אֹתָה, אֹתָה בְּרִית מִילָה
לְאַגְנָא עַלְיָה.

וּבְגִינֵן דָא וְתוֹסֵף לְלִדְתָה אֶת אֲחִיו אֶת הַבָּל, מַאי וְתוֹסֵף
אֶלְאָ רֹזֵא דְמַלָּה וְלֹא יִסְף עוֹד לְדִעְתָה (שם לח כו),
בְגִינֵן הָהוּא זָהָם אֶתְנְפִיק מִגִּיה, וְחַמָּא אֶתְפְּשָׁטוֹתִיה בְכָל
דָרָא, כִּיּוֹן דְחַמָּא לְהַבָּל דָאֶתְפְּשָׁטוֹתִיה בְכָל דָרָא לְטָב,
אָמֵר וְתוֹסֵף לְלִדְתָה, אֹסִיפָת אִיהִי כִּמָה קְרַבְגִּינִין וּכִמָה
תְּחַנְבִּינִין וּכִמָה בְּכִיּוֹן בְגִינִיה, כִּיּוֹן דָאִיהוּ תְּוֹהֵה עַתִיד
לְדִפְאָה זָהָם אֶתְלִיה מַעַלְמָא, וְהָא קְהַלָּת אָמֵר (קהלת ח
יד) יִשְׁ הַבָּל אֲשֶׁר נִعְשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁ צְדִיקִים
אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵיכֶם כְמִעֵשָׂה הַרְשָׁעִים, הֲכָא אֶתְגָּלִי צְדִיק
וּרְעֵ לוֹ רְשָׁע וּטוֹב לוֹ, אִיתָה הַבָּל, וְאִיתָה הַבָּל וּעֲלֵיכֶה
אָתֵמֶר (שם יב) לִבְ חָכָם לִימִינָו וּלִבְ כְּסִיל לְשָׁמָאלָו, בְשָׁגֶם
זה הַבָּל, וְהָא אוּקְמוּהוּ בְשָׁגֶם זה מְשָׁה, מְשָׁה זה שִׁת,
וְאִיהֵו שִׁם, וְאִיהֵו הַבָּל, וְהָן כָל אֱלֹהִים יִפְעַל אֶל פְעָמִים
שֶׁלְשׁ עַם גָּבָר.

וְרוֹזָא דְמַלָּה (ישעה סג יא) אֵיה הַשֵּׁם בְּקֶרֶבּוֹ, דְאֵיהוּ (שמות ג י) מֵה שְׁמוֹ, וְדָא אָדָם דְאֵיהוּ רַבִּיעָה, וּבְגִינִיה אָתָּמָר (עמוס ב ז) וְעַל אַרְבָּעָה לֹא אָשִׁיבָנוּ, לֹא אָשִׁיבָנוּ בְגַלְגָּלָא יְתִיר, כִּיּוֹן דָנָח בֵּיה אָבוֹי דְאֵיהוּ אָדָם, בְּהַהוּא זִמְנָא אַשְׁתָּמֹדָע (משליל ד) מֵה שְׁמוֹ וּמֵה שֵׁם בָּנוֹ כִּי תְּדַעַ, וְדָא אֵיהוּ רֹזָא מֵה שְׁמוֹ מָה אָוֶרֶת אֲלֵיכֶם, וְדָא אֵיהוּ מִרְכְּבַתָּא שְׁלִימָא, שְׁתַלְתָּה חִיוּוֹן, דְרַכְבִּיב עַלְיָהוּ מַ"ה, וְעַלְיָהוּ אָתָּמָר הָזֶן כָּל אֱלֹהִים יְפֻעַל אַיִל (דף קי"ז ע"ב) פְעָמִים שֶׁלַשׁ עִם גָּבָר.

קַם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית ד ב) וְתוֹסָף לְלַדְתָּה אֶת אֶחָיו אֶת הַבָּל, וּוְיָלַע לְעַלְמָא דָאִית לְזֹן עִינִיגִין וְלֹא חַזָּאן, אָוְדָנִין וְלֹא שְׁמַעַין בְּרַזְוֹן דָאָרְיִיתָא, וְאוֹלִין בְּתַר בְּצָעִין דְהָאֵי עַלְמָא, תָא חִזֵּי קִין אֵיהוּ יִצְרָר הַבָּל יִצְרָר הַטּוֹב, הַבָּל אֵיהוּ הַלְּבָב, וְאַיְנוּ תְּרֵי בְּתֵי לְבָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (קהלת י ב) לְבָב חֲכָם לִימִינוֹ וְלְבָב כְּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ, לְבָב חֲכָם לִימִינוֹ דָא הַבָּל, דָאָתָּמָר בֵּיה וְתוֹסָף לְלַדְתָּה אֶת אֶחָיו אֶת הַבָּל, אֵיהוּ תְּזַפֵּת רֹוחַ הַקָּדֵשׁ, קִין אֵיהוּ רֹוחַ הַטוֹּמָאָה דְאֵיהוּ גַּרְעָן וְלֹא אָוְסִיף, קִין גַּוְפָא, קִין לְתִרְוִיִּיהוּ, וּבְגִינָה אָתָּמָר אֶל תִּסְתַּכֵּל בְּקַנְקָן אֶלָּא בְּמַה דָאִית בֵּיה, וְדָא קִין אֵיהוּ לְבָא, דְאֵיהוּ קְלִיפָה דְאָגָוָא, לְאוּ הַהוּא דְלַעַילָא דְאֵיהוּ אַיְבָא דְאַיְלָנָא דְחַיִי, וּבְגִינָה

דָהַאי קִין אֵית בֵיהּ טָב וּבִישׁ, אָתְמָר בֵיהּ (בראשית ב יז) וּמֵעַז הַדּוֹעַת טָב וּרְעֵא לֹא תִאכְלֶל מִמְנִי, עַד דָאַת עֲבָר הַהִיא קְלִיפָה מִגֵּיהּ דָאָגָוָא, אִיבָא אַתְקָרִי מִתְהָ וְחִי אָוָר וְחַשָּׁה, הַבְלָטָב וְהַבְלָבִישׁ, הַבְלָדָאָרְיִיתָא דָאִיהּוּ לְהַבָּ, עַלְהָ אָתְמָר (תהלים כט ז) קֹול יְהוָה חִצְבָּה לְהַבָּות אִשׁ, וְדָא ה' דְמָשָׁה, מ' מְשָׁה, ש' שָׁת, דָאָתְמָר בֵיהּ (שמות ב י) כִּי מִן הַמִּים מִשְׁתִּיחּוּ, ש' שָׁם, וְלֹאָוּלְמִגְנָא הַוָּה שֶׁם קוּבָעַ מִדְרָשׁוֹת בָּאָרְיִיתָא, וְהַוָּה שֶׁת סִוְמָא דָאַלְפָא בִּיתָא, שֶׁת בְּגִין (תהלים ח ז) כָל שְׂתָה תְּחַת רְגָלָיו.

וְהַבָּל מִסְטָרָא דִימִגָּא אִיהּוּ כָלִיל ז' הַבְלִים, וְאַינְנוּ אַבְגִּית"ז וּכְוּ, שִׁית סְלָקִין, דָאַינְנוּ לְהַבָּים בְשִׁית עֻזָּקָאָן דְקָנָה, וְהַבָּל דְפָה שְׁבִיעָה, וְלִקְבָּלִيهּוּ אָמָר דָוד שְׁבָעַ קְלִין דְהַבָּו לְיְהוָה בְּגִי אַלְיִם, (תהלים כט) וְעַל אַלְיִן שְׁבָעַ אָתְמָר (דברים ח ג) כִּי לֹא עַל הַלְּחָם לְבָדוּ יְחִיָּה הָאָדָם כִּי עַל כָל מֹצָא פִי יְהוָה יְחִיָּה הָאָדָם, וְאַלְיִן ז' קְלִין סְלָקִין בָז' רְקִיעִין, וְאֵית ז' דְשָׁמָאָלָא דְנַחֲתִין בְשְׁבָעָה אַרְעִין, וְעַלְיִהוּ אָמָר קְהַלָּת (קהלת ג כז) (כ'י) מֵי יוֹדֵעַ רֹוח בְּגִי הָאָדָם הַעוֹלָה הִיא לְמַעַלָה וּכְוּ'. שְׁבָעָה הַבְלִים טָבִין אַלְיִן אַינְנוּ שְׁבָעַ שְׁנִי הַשְּׁבָעַ, וְלִקְבָּלִيهּוּ אַחֲרָנִין לְקַבֵּל שְׁבָעַ שְׁנִי הַרְעָב, אַלְיִן הַבְלִים דְחִיִּי, וְאַלְיִן הַבְלִים דְמִתְהָ, וּבְגִין דָא יִשׁ

הַבֵּל וַיֵּשׁ הַבְּלִים, הֵ' לֵב, דֵ' אֶרֶבֶע חִיוּן דְכְרָסִיָּא, וֵ' שִׁית דְרָגִין דְכְרָסִיָּא, וַעֲלֵיהוּ שְׂרִין עַשֶּׂר אַמִּרְן דְאַינְנוּ יִ', וֵ' דְנַפְּיק מַהְבֵּל אֵיהוּ קֹול דֵאֵיהוּ פּוֹרָח בָּאוּר, דֵאֵיהוּ אֹור חִמְשׁ אֹור וַדֵּא אַינְנוּ הֵ' עַלְאָה, יִ' דְבוּר וַאֲמִרָה, וַאַינְנוּ הַבְּלִים הַבֵּל סְלִיק בָּהֵ' עַלְאָה, וַהֲבֵל נְחִית בָּהֵ' פִתְּתָה, נְחִית דְבוּר, וַבָּאֵלִין הַבְּלִים סְלִיק בְּחֵד קָלָא סְלִיק, וַבָּדָא נְחִית, בָּהֵ' פִתְּתָה סְלִיק קָלָא דֵאֵיהוּ וֵ', בָּהֵ' עַלְאָה נְחִית דְבוּר דֵאֵיהוּ יִ'.

וַהֲבֵלִים סְלִקִין וַגְּחִתִין בְּלָבָא, וַהֲבֵה מְלָאָכִי אֱלֹהִים סְלִקִין וַגְּחִתִין תִּמְןָן וַאַינְנוּ יִ'וּ, הֵ' פִתְּתָה מוֹצֵב אַרְצָה, וַרְאָשׁוּ מַגְיעַ הַשְׁמִימָה דָא הֵ' עַלְאָה דְאַתְּקָרִי הַשְׁמִימָה, וַאֲם לֵא סְלִקִין בְּמַחְשָׁבָה דֵאֵיהַי יוֹ'ד הֵ' אַוְ' הֵ' אַ, לֵא מִסְתְּכָלִין בְּצָלוֹתִין, אַלְיַין הַבְּלִים דָלָאו אַינְנוּ מִסְטָרָא דִיחֻוּדָא, וַהֲבֵלִים אַחֲרָגִין אַיְנוּ בְפִירּוֹדָא, וַסְלִקִין בְּמַחְשָׁבָה בִּישָׁא, וַגְּגִין דָאִית תִּמְןָן פִירּוֹדָא אַתְּמַר בְּמַחְשָׁבָה דָלָהּוּן מַחְשָׁבָה בִּישָׁא מִצְטָרְפָא לְמַעַשָּׁה, וַהֲבֵלִים דָלִית בְּהֻזָּן פִירּוֹדָא מַחְשָׁבָה דָלָהּוּן מִצְטָרְפָא ?לְמַעַשָּׁה).

וְעַקְרָב דָאֶרֶבֶע אַתְּוּן וַעֲשָׂר אַתְּוּן אֵיהַי מְלָכּוֹתָא, דֵאֵיהַי כְּלִילָא מְכַל עַשֶּׂר סְפִירָן, וַבִּיהָ צְרִיךְ כֵּלָא לְאַכְלָלָא, דָכְלָמָאָן דְגַטִּיל מְלָכּוֹת בָּלָא תִּשְׁעָסְפִירָן

**אִיהוּ מִקְאֵץ בְּגַטְיָעָן, וְכֹל מִאֵן דְּגַטִּיל תִּשְׁע סְפִירָן בְּלֹא
מִלְכּוֹת אִיהוּ כּוֹפֵר בְּעֵיקָר.**

הַבְּלִים דִּסְטוּרָא אַחֲרָא עַלְיָהוּ אַתְמָר (ירמיה י טו) **הַבְּלִים** הַמָּה
מִعְשָׂה תַּעֲתּוּעִים, **דְּאִינּוּן** **הַבְּלִים** **סְלִקִין**
בְּגַבְלוֹת הַפָּה וּבְשָׁקוֹרוֹת, **וְכֹל הָוּ סְלִקִין לְגַבְיִ מָוחָא** **אִית**
חַמָּה וְלַבָּנָה וּכְכַבְיָא וּמְזֻלִּיא **בְּרַקְיָעִין** **דְּאִינּוּן קְלִיפִין,**
דָּעַלְיָהוּ אַתְמָר (ישעיה ה יח) **הָוִי מַוְשִׁכִּי הַעֲוֹן בְּחַבְלִי הַשְׂוָא,**
וְעַלְיָהוּ אַתְמָר (שם נא ו) **כִּי שְׁמִים כְּעַשְׁן גַּמְלָחוּ,** **וְחַפְרָה**
הַלְּבָנָה וּבָוָשָׂה הַחַמָּה וּכְבוֹ' (שם כד כט), **וְכֹמָה הַבְּלִים** **אִית** **לוֹזָן**
דְּכֹלָהוּ מְלִיאִין שְׁקָר וְשְׂוָא, **וְכֹל מִאֵן דְּאָפִיק מְלִיאִין דְּשָׁקוֹרָא**
כֹּמָה מְלָאֵיכִי חַבְלָה פְּתַחִין גְּדִפִּיהוּ לְקַבְלוֹן, **הַדָּא הַוָּא**
דְּכַתִּיב (קהלת י ב) **כִּי עֹזָף הַשְׁמִים יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּכְבוֹ'**,
וְאַלְיִין מְלֹולִין אִינּוּן בְּגִינִין כֹּמָה בְּגִינִין.

(דף קיד ע"א) אמר המגיה, הנמשך אחר זה כבר נדרפס בדף ק"ד ע"א, אמן
אחר כך מצאתי זאת הנסחא מדוייקת יותר מהאחת, וכי
שלא לכפול הדברים ארמוו לך החלוף שיש ביניהם בלבד, בזאת
הנסחא לא מצאתי אוasha על מיא בשורה ל', ובשורה ל"ד נקודין מן
י' טעמים מן ו' איהי בת קול, ובדף ק"ה ע"א שורה ז' צ"ל ואיהי לב
רכלהו בה אתבלילן ומינה נפיק דפיקו, ובשורה ט' ובדר דפיק, ובשורה
י' צ"ל רשפם ובשורה י"ב נחית צ"ל אחד, דף ק"ד ע"ב בשורה י"ו דא
צ"ל דמלה, בשורה י"ח ד' דילה צ"ל ד' דלה, שורה ד' אויר קדרמן צ"ל
אוירא קדרמאה.

אמר המגיה זה התקון מצאתיהם מפוזר ומפורד וモטעה, והרבה עמלתי וטרחתית להגניה ולסדר הדברים על אופנייהם, ובמקומות רבים כתבתם הדברים פעמים מפוני חלוף הנפשאות.

עוד ראה וזה מצאתוי.

וְתוֹסֶף לְלִדְתָּת אֲחֵיו אֶת הַבָּל (בראשית דב), **תֵּא חַזִּי הַבָּל** **אֲיַהו הַלְּבָל**, **וְאֵית בָּ' בְּתִים בְּלַבָּא**, (קהלת יג) **לִבְ'** **חַכְמָם לִימִינְוּ הַבָּל**, **לִבְ'** **כְּסִיל לְשִׁמְאָלוּ דָא הַבָּל**, **קִין אֲיַהו יְגִיק מְתֻרוֹיִהוּ**, **וְאֲיַהו עַז טֻב וְרַע**, **וְקִין אֲיַהו זָהָמָא דְּבָחָש דְּאַטְיָל בְּחֹותָה**, **וְעַלְיָה אַתְמָר** (ישעיה יד בט) **כִּי מְשָׁרֵש נְחַש יָצָא צְפָע**, **מָה אַרְחִיה דְּחֹוִיא לְמַקְטָל**, **כֵּה דָא קָטָל**, **וְלִבְתָּר אַתְחָרֶת**, **וּבְגִין דָא** (בראשית ד טו) **וְיִשְׁם יְהוָה לְקִין אֵת**, **אֵת בְּרִית מִילָּה**, **וּבְגִין דָא אָמָר** (שם) **קִנְגִּיתִי אִיש אֶת יְהוָה**, **וְאָף עַל גַּב דְּקִין אֲיַהו זָהָמָא**, **יְכִיל לְמַעְבָּד נָקָ"**, **פְּגָוּן יְתָרוֹ דְּאַתְמָר בֵּיה** (שופטים א טז) **וּבְגִין קִנְגִּי** **חוֹתֵן מְשָׁה**.

וְרוֹזָא דְּמַלְהָ הַבָּל הַבָּלִים אָמָר קְהַלָּת, **וְאָמָרוּ קְדָמָאיִין אֵית הַבָּל וְאֵית הַבָּל**, **יְשַׁׂדְקִים שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיכֶם כְּמַעֲשָׂה הַרְשָׁעִים וּכְוּ'**, (קהלת ח יד) **אָמְרָתִי שְׁגָם זֶה הַבָּל**, **הַבָּל דִּימִינָה כְּרֶסִיא**, **וְשֶׁשׁ מְעָלוֹת לְכֶסֶא**, **ד'** **אַרְבָּע חִיוּן**, **אַלְיָן הַבָּלִים אַיְנוֹן לְבוֹשָׁא לְתִפְאָרָת וּמְלֹכוֹת דָאַיְנוֹן וְזָה**, **יְהָ כְּלִילָן**, **יְהָ בָּאוּר**, **הָ תִּתְאָה דָבָור**

דָּסְלֵיק בַּחֲבָל, וְכֹלֶא אַתְּכַלֵּיל בְּשֶׁמֶא דָּבָר נִשְׁׁצָלִי
צְלוֹתָא אוֹ דָּעֵסִיק בָּאוּרִיתָא, אַבְלָה הַבְּלִים אַחֲרָגִינִין
דָּאַתְּעַבְּיִדְן בָּאַרְעָא, סְלִקִין בָּאוּרִיר דָּהָא יָעַלְמָא בְּקוֹל
וְדָבָר דְּחַול, וַיְשָׁרָאֵל מְצָלִין בְּהַזְּנוֹן הַמְּבָדֵל בֵּין קְדֻשָּׁ
לְחַול, וְאֵית אַחֲרָגִינִין דָּאַתְּמָר בְּהַזְּנוֹן (ירמיה י טו) הַבְּלָה הַמָּה
מְעֵשָׂה תַּעֲתּוּעִים, וְאַינְנוּ הַבְּלִים וְקוֹל וְדָבָר דְּגַבְּלוֹת
הַפָּה, אַינְנוּ מְסֻטָּרָא דְּאַלְהִים אַחֲרִים מִמְּנָנוּ דְּשָׁאָר עַמִּין
דָּאַינְנוּ סְמָאָל וְנַחַשׁ, עַלְיִיהוּ אַתְּמָר בְּהַבְּדָלָה וּבֵין
יְשָׁרָאֵל לְגֹויִם, כֹּל חַד כְּפֹום עוֹבְדָיו כֵּךְ בְּנֵי בְּנִינָא, (קהלת
ז יד) דָּזָה לְעַמָּת זוֹה עַשָּׂה הָאֱלֹהִים.

וְתָא חֹזֵי מֵאַן דְּבָנִינָא דִּילְיָה לְעַילָּא בְּסֻטָּרָא דְּדַכְּיָו,
בְּכָל אַלְיָן הַבְּלִים דָּאוּרִיתָא וְצְלוֹתָא, עַלְיָה אָמָר
קָרָא (ישעיה לו טז) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיד וּכְוּ וְלֹאָמָר לְצִיּוֹן
עַמִּי אַתָּה, וְהָא אַוְקְמוּהוּ אֶל תְּקָרֵי עַמִּי, אֶלְאָ עַמִּי, מָה
אָנָא בְּמַלְוָלָא דִּילִי עַבְדִּית שְׁמִיא וְאַרְעָא בָּמָה דָּאַת
אָמָר (תְּהִלִּים לג ו) בְּדָבָר יְהוָה שְׁמִים בְּעָשָׂוֹ, כֵּךְ אָנָת
בְּשָׁוֹתָפוֹ עַמִּי תַּעֲבִיד בְּמַלְוָלָא, אַבְלָה אַחֲרָגִינִין דְּמַפְקִין
מְפֻומִיָּהוּ הַבְּלִים דְּשִׁבּוּעָה, עַלְיִיהוּ אַתְּמָר (משל ז כז) כִּי
רַבִּים חַלְלִים הַפִּילָה, וְאַלְיָן אַתְּקָרִיאוּ חַלְלִים, דְּמַחְלָלִין
שֵׁם יְהוָה, וְנַפְקִין הַבְּלִים מְפֻומִיָּהוּ וְכֹלֶא וְדָבָרָא
לְשִׁקְרָא וְאֹמָה לְשִׁקְרָא, וְדַכְּרִין שְׁמִיא לְמַגְנָא